

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

3. února 2021 *

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Ponechání žalobcova jména na seznamu – Povinnost Rady ověřit, zda bylo rozhodnutí orgánu třetího státu přijato při dodržení práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu“

Ve věci T-258/20,

Oleksandr Viktorovyč Klymenko, s bydlištěm v Moskvě (Rusko), zastoupený M. Phelippeau, advokátkou,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené A. Vitrem a P. Mahnič, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/373 ze dne 5. března 2020, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2020, L 71, s. 10), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/370 ze dne 5. března 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2020, L 71, s. 1), v rozsahu, v němž tyto akty ponechávají jméno žalobce na seznamu osob, subjektů a orgánů, na které se tato omezující opatření vztahují,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení D. Spielmann, předseda, O. Spineanu-Matei a R. Mastroianni (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Projednávaná věc spadá do rámce sporů týkajících se omezujících opatření přijatých vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině po potlačení demonstrací na náměstí Nezávislosti v Kyjevě (Ukrajina) v únoru 2014.
- 2 Žalobce, Oleksandr Viktorovyč Klymenko, zastával funkci ukrajinského ministra příjmů a daní.
- 3 Dne 5. března 2014 přijala Rada Evropské unie rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 66, s. 26). Stejného dne přijala Rada nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 66, s. 1).
- 4 Body 1 a 2 odůvodnění rozhodnutí 2014/119 znějí:

„(1) Dne 20. února 2014 Rada co nejdůrazněji odsoudila veškeré použití násilí na Ukrajině. Vyzvala k okamžitému ukončení násilí na Ukrajině a k plnému dodržování lidských práv a základních svobod. Apelovala na ukrajinskou vládu, aby zachovala maximální zdrženlivost, a vedoucí představitele opozice vyzvala, aby se distancovali od těch, kteří se uchylují k radikálnímu jednání, včetně násilí.

(2) Dne 3. března 2014 Rada rozhodla o zaměření sankcí na opatření pro zmrazení a zpětné získání majetku osob určených jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků a osoby odpovědné za porušování lidských práv na Ukrajině s cílem konsolidovat a podpořit právní stát a dodržování lidských práv na Ukrajině.“
- 5 Článek 1 odst. 1 a 2 rozhodnutí 2014/119 stanoví:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám určeným jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lidských práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které jsou těmito osobami nebo subjekty vlastněny, drženy či kontrolovány.

2. Žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje se nepřístupní přímo ani nepřímo fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze ani v jejich prospěch.“
- 6 Podrobná pravidla pro toto zmrazování finančních prostředků jsou stanovena v čl. 1 odst. 3 až 6 rozhodnutí 2014/119.
- 7 V souladu s uvedeným rozhodnutím ukládá nařízení č. 208/2014 povinnost přijmout předmětná omezující opatření a stanoví pravidla pro tato omezující opatření, která jsou formulována v podstatě totožně s pravidly obsaženými v daném rozhodnutí.
- 8 Jména osob, na které se vztahuje rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014, jsou uvedena na seznamu v příloze uvedeného rozhodnutí a v příloze I uvedeného nařízení (dále jen „seznam“) spolu s odůvodněním jejich zařazení na seznam a s dalšími údaji. Jméno žalobce původně nebylo na seznamu uvedeno.

9 Rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 byla pozměněna prováděcím rozhodnutím Rady 2014/216/SZBP ze dne 14. dubna 2014, kterým se provádí rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2014, L 111, s. 91), a prováděcím nařízením Rady (EU) č. 381/2014 ze dne 14. dubna 2014, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2014, L 111, s. 33) (dále jen společně „akty z dubna 2014“).

10 Akty z dubna 2014 bylo na seznam doplněno jméno žalobce s identifikačními údaji „bývalý ministr příjmů a daní“ a s odůvodněním, jež zní následovně:

„Osoba, jež je na Ukrajině vyšetřována z důvodu účasti na trestných činech v souvislosti se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem do zahraničí.“

11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 30. června 2014 podal žalobce žalobu, zapsanou do rejstříku pod číslem T-494/14, jejímž předmětem bylo mimo jiné zrušení aktů z dubna 2014 v rozsahu, v němž se jej týkaly.

12 Dne 29. ledna 2015 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2015/143, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2015, L 24, s. 16), a nařízení (EU) 2015/138, kterým se mění nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2015, L 24, s. 1).

13 V rozhodnutí 2015/143 byla s účinností od 31. ledna 2015 upřesněna kritéria, na jejichž základě jsou na seznam zařazovány osoby, jimž se zmrazují finanční prostředky. Konkrétně byl obsah čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119 nahrazen tímto zněním:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám odpovědným za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lidských práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které tyto osoby vlastní, drží či kontrolují.

Pro účely tohoto rozhodnutí se osobou odpovědnou za zneužití ukrajinských státních prostředků rozumí i každá osoba, kterou ukrajinské orgány vyšetřují v souvislosti se:

- a) zneužitím ukrajinských veřejných prostředků nebo majetku či se spoluúčastí na těchto činech nebo
- b) zneužitím pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta na ukrajinských veřejných prostředcích nebo majetku, či v souvislosti se spoluúčastí na těchto činech.“

14 Nařízení č. 208/2014 bylo pozměněno nařízením 2015/138 v souladu s rozhodnutím 2015/143.

15 Dne 5. března 2015 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2015/364, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2015, L 62, s. 25), a prováděcí nařízení (EU) 2015/357, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2015, L 62, s. 1) (dále společně jen „akty z března 2015“). Rozhodnutím 2015/364 byl nahrazen článek 5 rozhodnutí 2014/119, a to tak, že platnost omezujících opatření byla ve vztahu k žalobci prodloužena do 6. března 2016, a dále jím byla pozměněna příloha posledně uvedeného rozhodnutí. Prováděcím nařízením 2015/357 byla odpovídajícím způsobem pozměněna příloha I nařízení č. 208/2014.

16 Akty z března 2015 bylo jméno žalobce ponecháno na seznamu s identifikačními údaji „bývalý ministr příjmů a daní“ a s novým odůvodněním, jež zní následovně:

„Osoba, proti které vedou ukrajinské orgány trestní řízení z důvodu zneužití veřejných finančních prostředků nebo majetku a z důvodu zneužití pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta na ukrajinských veřejných prostředcích nebo majetku.“

- 17 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 15. května 2015 podal žalobce žalobu zapsanou v rejstříku pod číslem T-245/15 a znějící mimo jiné na zrušení aktů z března 2015 v rozsahu, v němž se jej tyto akty týkaly.
- 18 Dne 4. března 2016 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2016/318, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2016, L 60, s. 76), a prováděcí nařízení (EU) 2016/311, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2016, L 60, s. 1) (dále společně jen „akty z března 2016“).
- 19 Akty z března 2016 byla platnost omezujících opatření, mimo jiné pokud jde o žalobce, prodloužena do 6. března 2017, aniž bylo odůvodnění jeho označení oproti odůvodnění v aktech z března 2015 změněno.
- 20 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 28. dubna 2016 upravil žalobce návrh ve věci T-245/15 v souladu s článkem 86 jednacího řádu tohoto soudu tak, že se v rozsahu, v němž se jej týkaly, domáhal také zrušení aktů z března 2016.
- 21 Tribunál usnesením ze dne 10. června 2016, Klymenko v. Rada (T-494/14, EU:T:2016:360), přijatým na základě článku 132 svého jednacího řádu, vyhověl žalobě uvedené v bodě 11 výše, když ji prohlásil za zjevně opodstatněnou, a akty z dubna 2014 v rozsahu, v němž se týkaly žalobce, proto zrušil.
- 22 Dne 3. března 2017 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2017/381, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2017, L 58, s. 34), a prováděcí nařízení (EU) 2017/374, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2017, L 58, s. 1) (dále společně jen „akty z března 2017“).
- 23 Akty z března 2017 byla platnost omezujících opatření prodloužena do 6. března 2018, aniž bylo odůvodnění označení žalobce oproti odůvodnění v aktech z března 2015 změněno.
- 24 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 27. března 2017 žalobce opět upravil návrh ve věci T-245/15 tak, že se v rozsahu, v němž se jej týkaly, domáhal také zrušení aktů z března 2017.
- 25 Rozsudkem ze dne 8. listopadu 2017, Klymenko v. Rada (T-245/15, nezveřejněný, EU:T:2017:792), zamítl Tribunál všechny žalobcem podané návrhy uvedené v bodech 17, 20 a 24 výše.
- 26 Dne 5. ledna 2018 podal žalobce proti rozsudku ze dne 8. listopadu 2017, Klymenko v. Rada (T-245/15, nezveřejněný, EU:T:2017:792), k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek, zapsaný v rejstříku pod číslem C-11/18 P.
- 27 Dne 5. března 2018 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2018/333, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2018, L 63, s. 48), a prováděcí nařízení (EU) 2018/326, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2018, L 63, s. 5) (dále společně jen „akty z března 2018“).
- 28 Akty z března 2018 byla platnost dotčených omezujících opatření prodloužena do 6. března 2019, aniž bylo odůvodnění označení žalobce oproti odůvodnění v aktech z března 2015 změněno.
- 29 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 30. dubna 2018 podal žalobce žalobu zapsanou v rejstříku pod číslem T-274/18 a znějící mimo jiné na zrušení aktů z března 2018 v rozsahu, v němž se jej tyto akty týkaly.
- 30 Dne 4. března 2019 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2019/354, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2019, L 64, s. 7), a prováděcí nařízení (EU) 2019/352, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2019, L 64, s. 1) (dále společně jen „akty z března 2019“).

- 31 Akty z března 2019 byla platnost dotčených omezujících opatření prodloužena do 6. března 2020 a jméno žalobce bylo ponecháno na seznamu s tímž odůvodněním, které bylo připomenuto v bodě 16 výše, doplněným upřesněním týkajícím se respektování jeho práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu při trestním řízení, z něhož Rada vycházela.
- 32 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 3. května 2019 podal žalobce žalobu zapsanou do rejstříku pod číslem T-295/19 a znějící mimo jiné na zrušení aktů z března 2019 v rozsahu, v němž se jej týkaly.
- 33 Rozsudkem ze dne 11. července 2019, Klymenko v. Rada (T-274/18, EU:T:2019:509), Tribunál zrušil akty z března 2018 v rozsahu, v němž se týkaly žalobce.
- 34 Rozsudkem ze dne 26. září 2019, Klymenko v. Rada (C-11/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:786), Soudní dvůr zrušil rozsudek ze dne 8. listopadu 2017, Klymenko v. Rada (T-245/15, nezveřejněný, EU:T:2017:792) (viz bod 25 výše), a akty z března 2015, z března 2016 a z března 2017 v rozsahu, v němž se týkaly žalobce.
- 35 V období od listopadu 2019 do ledna 2020 si Rada a žalobce vyměnili několik dopisů ohledně možného prodloužení předmětných omezujících opatření přijatých vůči žalobci. Rada konkrétně zaslala žalobci několik dopisů Generální prokuratury Ukrajiny (dále jen „GP“) týkajících se proti němu vedených trestních řízení, z nichž vycházela při zvažování uvedeného prodloužení.
- 36 Dne 5. března 2020 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2020/373, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. 2020, L 71, s. 10), a prováděcí nařízení (EU) 2020/370, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. 2020, L 71, s. 1) (dále společně jen „napadené akty“).
- 37 Napadenými akty byla platnost dotčených omezujících opatření prodloužena do 6. března 2021 a jméno žalobce bylo ponecháno na seznamu s tímž odůvodněním, které bylo připomenuto v bodě 16 výše, doplněným upřesněním následujícího znění:

„Trestní řízení týkající se zpronevěry veřejných prostředků nebo majetku stále probíhá. Z informací uvedených ve spisu Rady vyplývá, že při trestním řízení, z něhož Rada vycházela, bylo respektováno právo pana Klymenka na obhajobu a jeho právo na účinnou soudní ochranu. Dokládají to zejména rozhodnutí vyšetřujícího soudce ze dne 1. března 2017 a 5. října 2018, jimiž povolil zvláštní vyšetřování *in absentia*, rozhodnutí vyšetřujícího soudce ze dne 8. února 2017 a 19. srpna 2019, jimiž umožnil preventivní opatření ve formě vzetí do vazby, a skutečnost, že na straně obhajoby probíhá její seznamování se s vyšetřovacím spisem.“

- 38 Dopisem ze dne 6. března 2020 informovala Rada žalobce o ponechání omezujících opatření vůči němu v platnosti. Odpověděla na vyjádření žalobce obsažené v korespondenci ze dne 23. ledna 2020 a předala mu napadené akty. Mimo to mu stanovila lhůtu pro předložení vyjádření před tím, než bude vydáno rozhodnutí ohledně případného ponechání jeho jména na seznamu.

Skutkové okolnosti po podání žaloby

- 39 Rozsudkem ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada (T-295/19, EU:T:2020:287), Tribunál zrušil akty z března 2019 v rozsahu, v němž se týkaly žalobce.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 40 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 4. května 2020 podal žalobce projednávanou žalobu.

- 41 Dne 17. července 2020 předložila Rada žalobní odpověď.
- 42 Dopisem ze dne 29. července 2020 byl žalobce na základě čl. 83 odst. 3 jednacího řádu vyzván, aby předložil repliku ohledně argumentů Rady týkajících se druhého žalobního důvodu, vycházejícího zejména z nesprávného posouzení, a zohlednil při tom posouzení provedené Tribunálem v rámci rozsudku ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada (T-295/19, EU:T:2020:287).
- 43 Replika byla kanceláři Tribunálu doručena dne 3. září 2020.
- 44 Duplika byla kanceláři Tribunálu doručena dne 9. října 2020. K témuž datu byla ukončena písemná část řízení.
- 45 Podle čl. 106 odst. 3 jednacího řádu platí, že pokud účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy jim bylo doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení, nepodali žádost o konání jednání, může Tribunál rozhodnout, že o žalobě bude rozhodováno bez konání ústní části řízení. Tribunál, který pokládal projednávanou věc za dostatečně objasněnou na základě písemností ve spise, rozhodl, že jelikož výše zmíněná žádost nebyla podána, bude rozhodováno bez konání ústní části řízení.
- 46 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené akty v rozsahu, v němž se jej týkají,
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 47 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - podpůrně, pokud by byly napadené akty v rozsahu, v němž se týkají žalobce, zrušeny, nařídil zachování účinků rozhodnutí 2020/373 až do doby, než nabude účinnosti částečné zrušení prováděcího nařízení 2020/370,
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 48 Žalobce na podporu své žaloby uplatňuje pět žalobních důvodů, z nichž první vychází z porušení povinnosti odůvodnění, druhý ze zjevně nesprávného posouzení a ze zneužití pravomoci, třetí z porušení práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, čtvrtý z absence právního základu a pátý z porušení práva vlastnit majetek.
- 49 Nejprve je třeba posoudit společně druhý a třetí žalobní důvod v rozsahu, v němž Radě vytýkají, že neověřila, zda ukrajinské orgány dodržely práva žalobce na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, což mělo vést k nesprávnému posouzení při přijímání napadených aktů.
- 50 V rámci těchto žalobních důvodů žalobce zejména tvrdí, že Rada opomněla ověřit, zda trestní řízení, která se ho týkala a byla vedena pod číslem 42017000000000113 (dále jen „řízení 113“) a číslem 42014000000000521 (dále jen „řízení 521“), o něž se opírala při rozhodování o zachování omezujících opatření vůči němu, byla vedena při dodržení jeho práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu.

- 51 Podle žalobce odpovědi GP na Radou položené otázky týkající se dodržení jeho práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, stav trestních řízení, která se jej týkala, jakož i pravomoci jednotlivých dotčených vyšetřovacích orgánů, vztahů mezi nimi a předávání si vyšetřování mezi nimi nebyly uspokojivé. Radě proto v podstatě vytýká, že neprovedla dostatečné ověření a nezohlednila důkazy, které jí poskytl, pokud jde o procesní vady, kterých se dopustily ukrajinské orgány, a jejich nezávislost.
- 52 Zprvė tvrdí, že k 20. červnu 2019 nebylo jeho jméno uvedeno na seznamu mezinárodně hledaných osob vypracovaném mezinárodní organizací kriminální policie Interpol (dále jen „seznam osob hledaných Interpolem“), jak vyplývá z potvrzení vydaných sekretariátem její Komise pro kontrolu datových souborů.
- 53 Zadruhé žalobce Radě vytýká, že neprovedla žádné ověření ohledně dodržení jeho práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, pokud jde o předání přípravných řízení, která již byla ukončena, ukrajinskému národnímu úřadu pro boj proti korupci, a to více než šest let po jejich zahájení.
- 54 Zatřetí tvrdí, že rozhodnutí vyšetřujícího soudce petšerského okresního soudu v Kyjevě (dále jen „petšerský soud“) ze dne 5. října 2018 (dále jen „rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 5. října 2018“), kterým bylo ve vztahu k němu povoleno zahájení zvláštního vyšetřování *in absentia*, nebylo přijato při dodržení jeho práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu.
- 55 Začtvrté má žalobce za to, že délka trestního stíhání zahájeného proti němu na Ukrajině není přiměřená ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), a že je zjevné, že jediným cílem, který ukrajinské orgány sledují, je odůvodnit ponechání dotčených omezujících opatření v platnosti, jelikož téměř každý rok se GP odvolává na jiné řízení s odlišným číslem, avšak týkající se systematicky týchž trestných činů. Nepřiměřená délka přípravných řízení je kromě toho přičitatelná pouze za ně odpovědným orgánům, které nepřijaly žádné rozhodnutí o předání věci soudu.
- 56 V konečném výsledku Rada porušila svou povinnost ověřit dodržení práv žalobce na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, a to navzdory skutečnosti, že tento na jejich porušení opakovaně upozorňoval.
- 57 V replice žalobce mimoto tvrdí, že rozsudkem ze dne 13. května 2020 odvolací senát ukrajinského vrchního protikorupčního soudu (dále jen „rozsudek ze dne 13. května 2020“) zrušil rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 19. srpna 2019, kterým byla schválen návrh na jeho vzetí do vazby (dále jen „rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 19. srpna 2019“), z důvodu nesplnění jedné z podmínek, které musí být podle ukrajinského trestního řádu (dále jen „trestní řád“) splněny k takovému rozhodnutí, a to že jméno dotyčné osoby musí figurovat na seznamu mezinárodně hledaných osob.
- 58 Rada tvrdí, že z korespondence s žalobcem vyplývá, že zohlednila jeho připomínky, že ověřila jejich opodstatněnost tím, že položila rovněž konkrétní otázky ukrajinským orgánům a obdržela od nich příslušná vysvětlení a že s ohledem na informace, které od nich obdržela, měla za to, že práva žalobce na obhajobu a na účinnou soudní ochranu nebyla porušena a že existují dostatečné důvody pro ponechání žalobcova jména na seznamu.
- 59 Žalobce ostatně využil svého práva být v řízeních na Ukrajině, která se jej týkala, zastoupen advokátem, a účinně využil svých dalších práv, jelikož jeho opravné prostředky byly leckdy úspěšné. A z korespondence, kterou žalobce zaslal Radě, dále nevyplývá, že by uplatnil opravné prostředky nebo námitky, což mu umožňoval trestní řád v určitých procesních situacích, jako je přerušování vyšetřování nebo to, že toto nebylo skončeno ve stanovené lhůtě.
- 60 Rada mimoto připomíná, že vůči žalobci byla přijata různá soudní rozhodnutí. Jedná se zejména o rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 1. března 2017 a 5. října 2018, jimiž povolil zahájení zvláštního vyšetřování *in absentia* v rámci řízení č. 113 a 521, jakož i rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 19. srpna

2019, jímž schválil návrh na vzetí do vazby v rámci řízení č. 113. V souvislosti s posledně uvedeným rozhodnutím vyšetřující soudce konstatoval, že podezření ze spáchání trestného činu bylo platně oznámeno v roce 2014 a že jméno žalobce bylo na seznam mezinárodně hledaných osob zapsáno dne 10. června 2019. Rada má v tomto ohledu za to, že potvrzení o nezařazení na seznam osob hledaných Interpolem, která žalobce předložil, nejsou přesvědčivá, neboť jsou pozdějšího data, než ke kterému bylo uvedeno, že jméno žalobce nebylo na uvedeném seznamu, a sice 10. říjnu 2018.

- 61 Rada má tedy za to, že byla schopna ověřit, že při přijímání určitých rozhodnutí v rámci vedení trestních řízení proti žalobci byla dodržena jeho práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu.
- 62 Pokud jde o argumenty žalobce vycházející z údajně nepřiměřené délky vyšetřování a z toho, že nebyl obviněn, Rada poznamenává, že požádala ukrajinské orgány o objasnění tohoto bodu, čemuž tyto vyhověly, že vyšetřování v rámci řízení č. 113 a 521 byla ukončena v roce 2017 v říjnu 2018 a že obhajoba se právě seznamuje se spisem, což svědčí o pokroku v řízení.
- 63 A konečně, pokud jde o rozsudek ze dne 13. května 2020, Rada tvrdí, že nemůže být zohledněn při posuzování legality napadených aktů, jelikož byl vydán po jejich přijetí. Mimoto se uvedený rozsudek každopádně týká pouze řízení č. 113 a dále sám potvrzuje, že žalobce mohl svá práva uplatnit.
- 64 Z ustálené judikatury vyplývá, že soudy Evropské unie musí při přezkumu omezujících opatření zajišťovat v zásadě plný přezkum legality všech unijních aktů z hlediska základních práv, která jsou součástí unijního právního řádu, k nimž patří mimo jiné práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, jež jsou zakotvena v člancích 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) (viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 59 a citovaná judikatura).
- 65 Účinnost soudní kontroly zaručené článkem 47 Listiny vyžaduje, aby se unijní soud při přezkumu legality důvodů, o které se opírá rozhodnutí o zařazení jména určité osoby na seznam osob, vůči nimž jsou namířena omezující opatření, nebo o jeho ponechání na tomto seznamu, ujistil o tom, že se toto rozhodnutí, které má ve vztahu k této osobě charakter individuálního rozhodnutí, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Proto je třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého toto rozhodnutí vychází, tak aby se soudní přezkum neomezoval na posouzení abstraktní věrohodnosti uváděných důvodů, ale zaměřil se na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění uvedených aktů, podložené (viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 60 a citovaná judikatura).
- 66 Přijetí a zachování takových omezujících opatření, jako jsou opatření stanovená rozhodnutím 2014/119 a nařízením č. 208/2014 ve znění jejich pozdějších změn, vůči osobě určené za odpovědnou za zpronevěru finančních prostředků třetího státu, v zásadě vychází z rozhodnutí orgánu třetího státu, který je v tomto ohledu příslušný, zahájit a vést vůči této osobě trestní řízení týkající se trestného činu zpronevěry veřejných finančních prostředků (viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 61 a citovaná judikatura).
- 67 I když Rada může v souladu s takovým kritériem pro zařazení jména na seznam, jako je kritérium připomenuté v bodě 13 výše, opřít omezující opatření o rozhodnutí třetího státu, povinnost tohoto orgánu dodržovat práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu znamená, že se musí ujistit o tom, že orgány třetího státu, které toto rozhodnutí přijaly, uvedená práva dodržely (viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 62 a citovaná judikatura).
- 68 Požadavek, aby Rada ověřila, že rozhodnutí třetích států, o která se zamýšlí opřít, byla přijata při dodržení těchto práv, má za cíl zajistit, aby k přijetí nebo zachování opatření, jimiž se zmrazují finanční prostředky, docházelo pouze na dostatečně pevném skutkovém základě, a tím chránit dotčené osoby nebo subjekty. Rada tak může mít za to, že přijetí nebo zachování takových opatření je založeno na dostatečně pevném skutkovém základě, teprve až ověří, že při přijetí rozhodnutí dotčeného třetího

státu, o které se hodlá opřít, byla práva dodržena na obhajobu a na účinnou soudní ochranu (viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 63 a citovaná judikatura).

- 69 Kromě toho je sice pravda, že okolnost, že třetí stát patří ke státům, které přistoupily k EÚLP, s sebou nese přezkum prováděný Evropským soudem pro lidská práva (dále jen „ESLP“) v oblasti základních práv, která jsou zaručena v EÚLP a v souladu s čl. 6 odst. 3 SEU tvoří součást unijního práva jakožto obecné zásady, avšak taková okolnost nemůže způsobit nadbytečnost požadavku ověření připomenutého v bodě 68 výše nadbytečným (viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 64 a citovaná judikatura).
- 70 Podle judikatury je Rada povinna v odůvodnění rozhodnutí přijmout nebo zachovat omezující opatření vůči určité osobě nebo subjektu uvést, byť alespoň stručně, důvody, proč se domnívá, že rozhodnutí třetího státu, ze kterého hodlá vycházet, bylo přijato při dodržení práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu. K tomu, aby tedy Rada splnila svou povinnost uvést odůvodnění, musí v rozhodnutí o uložení omezujících opatření zmínit, že ověřila, zda rozhodnutí třetího státu, o něž opírá tato opatření, bylo přijato při dodržení těchto práv (viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 65 a citovaná judikatura).
- 71 V konečném důsledku platí, že pokud Rada opírá přijetí nebo zachování takových omezujících opatření, jako jsou opatření v projednávané věci, o rozhodnutí třetího státu zahájit a vést trestní řízení z důvodu zpronevěry veřejných finančních prostředků nebo majetku dotyčnou osobou, musí se ujistit, že při přijetí uvedeného rozhodnutí dodržely orgány tohoto třetího státu práva osoby, vůči níž je předmětné trestní řízení vedeno, na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, a dále v rozhodnutí, kterým se ukládají omezující opatření, uvést důvody, proč má za to, že uvedené rozhodnutí třetího státu bylo přijato při dodržení těchto práv (rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 66).
- 72 To, zda Rada tyto povinnosti splnila, je třeba určit ve světle shora uvedených zásad plynoucích z judikatury.
- 73 Úvodem je třeba poukázat na to, že je sice pravda, že Rada v napadených aktech (viz bod 37 výše) uvedla důvody, proč měla za to, že při přijetí rozhodnutí ukrajinských orgánů zahájit a vést trestní řízení pro zpronevěru veřejných finančních prostředků nebo majetku vůči žalobci byla dodržena jeho práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, avšak je třeba ověřit, zda dospěla ke správnému závěru, že uvedené orgány v rámci řízení, na nichž se napadené akty zakládají, tato práva žalobce dodržely.
- 74 Přezkum opodstatněnosti odůvodnění, který se zaměřuje na materiální legalitu napadených aktů a v projednávané věci spočívá v ověření toho, zda skutečnosti, kterých se Rada dovolává, jsou doložené a mohou prokázat ověření toho, že ukrajinské orgány tato práva dodržely, je třeba odlišit od otázky odůvodnění, která se týká podstatné formální náležitosti a je pouze logickým důsledkem povinnosti Rady ujistit se o dodržení uvedených práv (viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 69 a citovaná judikatura).
- 75 Vůči žalobci přitom byla uplatněna nová omezující opatření, jež byla přijata napadenými akty na základě kritéria pro zařazení uvedeného v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119, které bylo upřesněno rozhodnutím 2015/143, a v článku 3 nařízení č. 208/2014, které bylo upřesněno nařízením 2015/138 (viz body 13 a 14 výše). Toto kritérium počítá se zmrazením finančních prostředků osob, které byly určeny jako osoby odpovědné za zpronevěru ukrajinských státních prostředků, včetně osob, které jsou vyšetřovány ukrajinskými orgány.

- 76 Je třeba konstatovat, že Rada se při rozhodnutí o ponechání jména žalobce na seznamu opírala o skutečnost, že proti žalobci vedou ukrajinské orgány trestní řízení pro trestné činy spočívající ve zpronevěře veřejných finančních prostředků nebo majetku a související se zneužitím postavení, která byla doložena dopisy GP, jejichž kopie žalobce obdržel (viz bod 35 výše).
- 77 Zachování omezujících opatření přijatých vůči žalobci tedy stejně jako ve věcech, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 26. září 2019, Klymenko v. Rada (C-11/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:786), a ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada (T-295/19, EU:T:2020:287), vycházelo z rozhodnutí ukrajinských orgánů zahájit a vést trestní řízení v souvislosti s trestným činem zpronevěry ukrajinských státních prostředků.
- 78 Je třeba rovněž uvést, že Rada při změně přílohy rozhodnutí 2014/119 a přílohy I nařízení č. 208/2014 prostřednictvím napadených aktů doplnila, tak jak poprvé učinila v aktech z března 2019, nový oddíl, který je zcela věnován právům na obhajobu a na účinnou soudní ochranu a dělí se dále na dvě části.
- 79 V první části jsou pouze obecně připomenuta práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu podle trestního řádu. Konkrétně jsou pak v první řadě připomenuta jednotlivá procesní práva, která má podle článku 42 trestního řádu každá osoba, která je podezřelá nebo obviněná v trestním řízení. Poté je připomenuto, že podle článku 306 téhož řádu musí každou stížnost proti rozhodnutím, jednáním nebo opomenutím vyšetřovatele nebo veřejného žalobce posoudit vyšetřující soudce nebo místní soud v přítomnosti stěžovatele nebo jeho obhájce či právního zástupce. Kromě toho je uvedeno, že článek 309 uvedeného řádu stanoví, která rozhodnutí vyšetřujícího soudce mohou být napadena opravným prostředkem. A konečně se upřesňuje, že řada procesních vyšetřovacích úkonů, jako je například zajištění majetku a opatření k zajištění osoby pro účely trestního řízení, je možná pouze s výhradou rozhodnutí vyšetřujícího soudce nebo soudu.
- 80 Druhá část oddílu se týká uplatnění práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu jednotlivých osob zařazených na seznam. Pokud jde konkrétně o žalobce, upřesňuje se, že podle informací uvedených ve spisu Rady byla při trestním řízení, z něhož Rada vycházela, jeho práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu respektována, jak dokládají zejména rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 1. března 2017 a 5. října 2018, jakož i z 8. února 2017 a 19. srpna 2019, stejně jako skutečnost, že obhajoba se právě seznamovala s vyšetřovacím spisem (viz bod 37 výše).
- 81 V dopise z 6. března 2020 (viz bod 38 výše) Rada pouze uvedla, že potvrzení vydaná GP prokazují, že jsou proti žalobci i nadále vedena řízení č. 113 a 521 pro zpronevěru veřejných finančních prostředků nebo majetku a že tato potvrzení byla vydána 19. a 21. listopadu 2019 ukrajinským národním úřadem pro boj proti korupci. A dále, pokud jde o dodržení práv žalobce na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, Rada upřesnila, že dodržení těchto práv je potvrzeno soudními rozhodnutími uvedenými v bodě 80 výše. Pokud jde konkrétně o rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 19. srpna 2019 přijaté v rámci řízení č. 113, bylo shledáno, že podezření byla žalobci sdělena 22. prosince 2014 a 19. srpna 2016, že obvinění prokázalo existenci důvodných podezření, že dne 10. června 2019 bylo jeho jméno zapsáno na seznam mezinárodně hledaných osob, že bylo prokázáno, že se skrýval před orgány činnými v trestním řízení a že existuje dostatek důvodů se domnívat, že tomu tak bude i nadále.
- 82 Z odůvodnění uvedeného v napadených aktech a v dopise z 6. března 2020 tak vyplývá, že Rada výslovně potvrzuje, že ověřila dodržení žalobcova práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu v obou řízeních uvedených v bodě 81 výše, přestože se omezuje na poskytnutí dalších podrobností pouze k řízení č. 113, v jehož rámci bylo přijato rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 19. srpna 2019.
- 83 V tomto ohledu je třeba na úvod poznamenat, že Rada nevyložila, do jaké míry veškerá rozhodnutí vyšetřujícího soudce petšerského soudu připomenutá v bodě 80 výše, která jsou akty čistě procesní povahy, svědčí o dodržení práv žalobce na obhajobu a na účinnou soudní ochranu v průběhu řízení č. 113 a 521. Jak bylo totiž připomenuto v bodech 65 až 67 výše, v projednávané věci byla Rada před rozhodnutím o zachování dotčených omezujících opatření povinna ověřit, zda při přijetí rozhodnutí

ukrajinských justičních orgánů zahájit a vést vůči žalobci trestní řízení týkající se trestných činů souvisejících se zpronevěřením veřejných finančních prostředků nebo majetku a zneužitím pravomoci veřejného činitele byla dodržena uvedená práva žalobce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 78).

- 84 Z tohoto hlediska nelze uvedená rozhodnutí vyšetřujícího soudce označit, přinejmenším z formálního hlediska, za rozhodnutí zahájit a vést vyšetřování odůvodňující zachování omezujících opatření. Lze však připustit, že z věcného hlediska byla tato rozhodnutí, jelikož byla přijata soudem, přinejmenším pak rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 19. srpna 2019, které je z časového hlediska relevantní, Radou skutečně zohledněna jako skutkový základ odůvodňující zachování dotčených opatření (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 79).
- 85 Je tedy třeba ověřit, zda se Rada mohla oprávněně domnívat, že uvedená rozhodnutí, jakož i okolnost, že obhajoba se v okamžiku přijímání napadených aktů právě seznamovala s vyšetřovacím spisem, svědčila o dodržení práv žalobce na obhajobu a na účinnou soudní ochranu.
- 86 Pokud jde nejprve o rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 19. srpna 2019, je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, z něj jasně nevyplývá, že by žalobci byla v projednávané věci zaručena práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu. Je sice pravda, že jak zdůrazňuje Rada ve svém dopise z 6. března 2020 (viz bod 81 výše), že vyšetřující soudce petšerského soudu mohl v rámci řízení č. 113, k němuž se uvedené rozhodnutí váže, dojít k závěru, že žalobce je podezřelou osobou, figuruje na seznamu mezinárodně hledaných osob, státní zástupce prokázal, že se skrývá před orgány činnými v trestním řízení a že existuje dostatek důvodů se domnívat, že tomu tak bude i nadále, avšak to nic nemění na tom, že z písemností ve spise nevyplývá, že by Rada informace, které jí žalobce sdělil ve svém dopise z 23. ledna 2020, jakož i v předchozích dopisech z 19. prosince 2018 a 4. února 2019, skutečně zohlednila.
- 87 Žalobce totiž zejména tvrdil, což podložil dokumenty, že jeho jméno nebylo uvedeno na seznamu osob hledaných Interpolem, a že vyšetřující soudce proto nemohl přijmout některá rozhodnutí, která Rada považovala za svědčící o dodržení žalobcových práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu.
- 88 V tomto ohledu je třeba uvést, že z písemností ve spise nevyplývá, že by Rada ověřila informace, o které se vyšetřující soudce opřel při závěru, že jméno žalobce figurovalo na „seznamu mezinárodně hledaných osob“. Kromě toho Rada neuvedla důvody, proč se v tomto ohledu spokojila s pouhými tvrzeními GP a uvedeného vyšetřujícího soudce navzdory dokumentům prokazujícím, že jméno žalobce k 20. červnu 2019 na seznamu osob hledaných Interpolem uvedeno nebylo.
- 89 Tento aspekt není zcela bez významu v rámci posouzení dodržení žalobcových práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu s ohledem na článek 193-6 trestního řádu, podle kterého, jak plyne z rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 19. srpna 2019, je uvedení na seznamu mezinárodně hledaných osob jednou z podmínek, jejichž splnění musí státní zástupce prokázat, pokud žádá o schválení návrhu na vzetí do vazby (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 87).
- 90 Když měl v uvedeném rozhodnutí za to, že jméno žalobce bylo na takový seznam zapsáno, vycházel vyšetřující soudce z usnesení státního zástupce z 10. června 2019, avšak neuvedl, jaký důkaz státní zástupce předložil. Co se týče GP, je nutno konstatovat, že tato se v obou tabulkách přiložených k dopisu z 1. listopadu 2019, které shrnují informace o stavu řízení č. 113 a 521 a mají vysvětlit zejména to, jakým způsobem byla dodržena práva žalobce na obhajobu a na účinnou soudní ochranu, omezila na to, že uvedla, že „podezřelý je zapsán na seznam hledaných osob“.
- 91 Radou uplatňovaný argument, že potvrzení vydaná sekretariátem Komise Interpolu pro kontrolu datových souborů nejsou přesvědčivá, nemůže tyto úvahy zpochybnit. Informace GP týkající se zápisu jména žalobce na „seznam hledaných osob“ totiž Radě v žádném případě neumožňovaly ověřit, zda

byla dodržena podmínka týkající se takového zápisu ze strany státního zástupce, a tudíž zda vyšetřující soudce při přijímání svého rozhodnutí dodržel žalobcova práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu (viz bod 89 výše). Za těchto okolností se Rada nemohla spokojit s lakonickými či nepřesnými informacemi, které měla k dispozici, a měla přinejmenším požádat ukrajinské orgány o objasnění.

- 92 Mimoto, aniž by to na projednávanou věc mělo vliv, jak správně uvádí Rada, rozsudek ze dne 13. května 2020 byl sice vydán až po přijetí napadených aktů, avšak je třeba uvést, že něj vyplývá, že pouhá skutečnost, že státní zástupce přijal procesní rozhodnutí ve formě usnesení o zápisu osoby na seznam osob hledaných Interpolem, nestačí, jelikož se rovněž vyžaduje, aby byla přijata všechna nezbytná opatření k provedení takového usnesení, což státní zástupce nijak neprokázal, a dále, že takový výklad článku 193-6 trestního řádu byl již v rámci několika soudních rozhodnutí přijatých mezi zářím 2019 a únorem 2020 poskytnut odvolacím senátem vrchního protikorupčního soudu.
- 93 Pokud jde dále o rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 1. března 2017 a 5. října 2018, jakož i o rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 8. února 2017, která se, pokud jde o první dvě, týkají zahájení zvláštního vyšetřování *in absentia*, a pokud jde o třetí, schválení návrhu na vzetí do vazby, je třeba uvést, že tato byla přijata dávno před přijetím napadených aktů. Z toho plyne, že nemohou stačit k prokázání toho, že rozhodnutí ukrajinských justičních orgánů, o které se Rada hodlá opřít při ponechání dotčených omezujících opatření v platnosti vůči žalobci na období od března 2020 do března 2021, bylo přijato při dodržení jeho práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu. Tribunál měl mimoto již příležitost vyjádřit se k rozhodnutí vyšetřujícího soudce z 1. března 2017 i k rozhodnutí z 5. října 2018 v rámci věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada (T-295/19, EU:T:2020:287, body 78 až 88 a 91), který nebyl Radou zpochybněn a v němž rozhodl, že nemohou prokázat, že uvedená práva žalobce byla v rámci dotčených řízení respektována.
- 94 Je třeba každopádně rovněž poznamenat, že všechna výše uvedená soudní rozhodnutí spadají do rámce trestních řízení, kterými bylo odůvodněno zařazení a ponechání jména žalobce na seznamu, a mají ve vztahu k nim jen vedlejší charakter, neboť mají procesní povahu. Taková rozhodnutí, která mohou sloužit nanejvýš k prokázání existence dostatečně pevného skutkového základu, a sice skutečnosti, že v souladu s kritériem pro zařazení bylo vůči žalobci vedeno trestní řízení mimo jiné pro trestný čin zpronevěry ukrajinských státních finančních prostředků nebo majetku, nejsou ze své podstaty sama o sobě způsobilá prokázat, že rozhodnutí ukrajinských justičních orgánů zahájit a vést uvedená trestní řízení, o něž se v podstatě zachování omezujících opatření vůči žalobci opírá, bylo přijato při dodržení žalobcových práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 92).
- 95 Mimoto Rada neoznačila žádnou písemnost ze spisu k řízení, jež vedlo k přijetí napadených aktů, z níž by vyplývalo, že uplatňovaná rozhodnutí ukrajinských soudů zkoumala a že na tomto základě mohla učinit závěr, že podstata procesních práv žalobce byla respektována.
- 96 A konečně, pokud jde o to, že obhajoba se v okamžiku přijímání napadených aktů stále seznamovala s vyšetřovacím spisem, je třeba poznamenat, že GP neposkytuje jakoukoliv informaci o povaze a délce tohoto seznamování a že z jediných informací, které poskytla, vyplývá, že toto seznamování probíhá od 21. dubna 2017, tedy okamžiku ukončení přípravného řízení v rámci řízení č. 113, a od 3. prosince 2018, což je okamžik ukončení přípravného řízení v rámci řízení č. 521.
- 97 Na rozdíl od toho, co tvrdí, přitom Rada neprokázala, do jaké míry informace, které měla k dispozici ohledně uvedeného seznamování se obhajoby se spisem v řízeních č. 113 a 521, a soudní rozhodnutí, která s ním souvisela, jí umožnila mít za to, že práva žalobce na obhajobu a na účinnou soudní ochranu byla respektována, třebaže se, jak tvrdila, uvedená řízení, která se týkala skutků údajně spáchaných mezi roky 2011 a 2014, se stále nacházela ve fázi přípravného řízení a navíc byla, již skončená, v listopadu 2019 předána jiným vyšetřovacím orgánům, takže dotčené věci ještě nebyly předloženy ukrajinským soudům k rozhodnutí ve věci.

- 98 Článek 47 druhý pododstavec Listiny, jenž představuje parametr, z hlediska kterého Rada posuzuje dodržení práva na účinnou soudní ochranu, přitom stanoví, že každý má právo, aby jeho věc byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, předem zřízeným zákonem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 96 a citovaná judikatura).
- 99 Pokud Listina obsahuje práva odpovídající právům zaručeným EÚLP, jako jsou například práva stanovená v článku 6, jsou podle čl. 52 odst. 3 Listiny smysl a rozsah těchto práv stejné jako ty, které jim přikládá EÚLP.
- 100 V tomto ohledu je třeba připomenout, že ESLP při výkladu článku 6 EÚLP uvedl, že cílem zásady přiměřené lhůty je zejména chránit obviněného před nadměrnými průtahy v řízení a zabránit tomu, aby zůstal příliš dlouho v nejistotě o svém osudu, jakož i prodlením, která mohou ohrozit účinnost a důvěryhodnost výkonu spravedlnosti (viz rozsudek ESLP ze dne 7. července 2015, Rutkowski a další v. Polsko, CE:ECHR:2015:0707JUD007228710, bod 126 a citovaná judikatura). Navíc ESLP konstatoval, že porušení této zásady může být konstatováno mimo jiné tehdy, vyznačuje-li se trestní řízení nacházející se ve stadiu vyšetřování četnými fázemi nečinnosti, jež jsou přičitatelné orgánům příslušným k vedení tohoto vyšetřování (v tomto smyslu viz rozsudky ESLP ze dne 6. ledna 2004, Rouille v. Francie, CE:ECHR:2004:0106JUD005026899, body 29 až 31; ze dne 27. září 2007, Reiner a další v. Rumunsko, CE:ECHR:2007:0927JUD000150502, body 57 až 59, a ze dne 12. ledna 2012, Borisenko v. Ukrajina, CE:ECHR:2012:0112JUD 002572502, body 58 až 62).
- 101 Z judikatury kromě toho vyplývá, že jsou-li vůči určité osobě uplatňována omezující opatření po dobu několika let, a to z důvodu existence v podstatě téhož přípravného řízení vedeného GP nebo jiným vyšetřovacím orgánem, je Rada povinna se hlouběji zabývat otázkou případného porušení základních práv této osoby ukrajinskými orgány (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. ledna 2019, Stavickyj v. Rada, T-290/17, EU:T:2019:37, bod 132).
- 102 V projednávané věci proto měla Rada přinejmenším uvést důvody, proč se mohla navzdory argumentům žalobce reprodukováným v bodě 97 výše domnívat, že jeho právo na účinnou soudní ochranu před ukrajinskými justičními orgány, které je zajisté základním právem, bylo respektováno, pokud jde o to, zda jeho záležitost byla projednána v přiměřené lhůtě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 100).
- 103 S ohledem na písemnosti ve spise tedy nelze učinit závěr, že skutečnosti, jež měla Rada k dispozici při přijímání napadených aktů, jí umožňovaly ověřit, zda rozhodnutí ukrajinských justičních orgánů bylo přijato při dodržení práv žalobce na účinnou soudní ochranu a na projednání jeho záležitosti v přiměřené lhůtě.
- 104 Kromě toho je třeba v tomto ohledu uvést, že judikatura, podle které v případě přijetí takového rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků, jako je rozhodnutí týkající se žalobce, přísluší Radě nebo unijnímu soudu, aby ověřily nikoli opodstatněnost vyšetřování, jež byla na Ukrajině vedena proti osobě, vůči které byla přijata tato opatření, nýbrž pouze opodstatněnost rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků ve vztahu k dokumentu nebo dokumentům, o které se toto rozhodnutí opíralo, nemůže být vykládána v tom smyslu, že Rada není povinna ověřit, že rozhodnutí třetího státu, na němž zamýšlí přijetí omezujících opatření založit, bylo přijato při dodržení práv na obhajobu a na účinnou soudní ochranu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Klymenko v. Rada, T-295/19, EU:T:2020:287, bod 102 a citovaná judikatura).
- 105 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám není prokázáno, že se Rada před přijetím napadených aktů ujistila o tom, že ukrajinské justiční orgány dodržely v rámci trestních řízení, ze kterých Rada vycházela, žalobcova práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu. Z toho plyne, že se Rada tím, že rozhodla o ponechání jména žalobce na seznamu, dopustila nesprávného posouzení.

- 106 Za těchto okolností je třeba napadené akty zrušit v rozsahu, v němž se týkají žalobce, aniž je nezbytné se zabývat ostatními žalobcem vznesenými důvody a argumenty.

K zachování účinků rozhodnutí 2020/373

- 107 Rada podpůrně navrhuje, aby Tribunál v případě částečného zrušení prováděcího nařízení 2020/370 rozhodl z důvodu právní jistoty o zachování účinků rozhodnutí 2020/373 až do okamžiku, kdy nastanou účinky částečného zrušení prováděcího nařízení 2020/370.
- 108 Z článku 60 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že kasační opravný prostředek nemá odkladný účinek. Druhý pododstavec uvedeného článku však stanoví, že odchýlně od článku 280 SFEU nabývá rozhodnutí Tribunálu, které ruší nařízení, právní moci až dnem, kdy uplyne lhůta stanovená pro podání opravného prostředku, nebo pokud je v této lhůtě podán opravný prostředek, dnem jeho zamítnutí.
- 109 V projednávané věci má prováděcí nařízení 2020/370 povahu nařízení, jelikož stanoví, že je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech, což odpovídá účinkům nařízení, jak jsou stanoveny v článku 288 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. dubna 2016, Rada v. Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, bod 121).
- 110 Článek 60 druhý pododstavec statutu Soudního dvora Evropské unie se tedy v projednávané věci použije (rozsudek ze dne 21. dubna 2016, Rada v. Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, bod 122).
- 111 A konečně, pokud jde o časové účinky zrušení rozhodnutí 2020/373, je třeba připomenout, že podle čl. 264 druhého pododstavce SFEU Tribunál uvede, považuje-li to za nezbytné, ty účinky zrušeného aktu, které jsou nadále považovány za zachované.
- 112 V projednávané věci by mohla rozdílná data právní moci zrušení prováděcího nařízení 2020/370 a zrušení rozhodnutí 2020/373 způsobit vážné ohrožení právní jistoty, jelikož tyto dva akty ukládají žalobci totožná opatření (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. února 2018, Kljujev v. Rada, T-731/15, EU:T:2018:90, bod 263). Účinky rozhodnutí 2020/373 tedy musí ve vztahu k žalobci zůstat zachovány až do nabytí právní moci zrušení prováděcího nařízení 2020/370.

K nákladům řízení

- 113 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobce požadoval náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/373 ze dne 5. března 2020, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/370 ze dne 5. března 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým**

osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, se zrušují v rozsahu, v němž bylo na seznamu osob, subjektů a orgánů, na které se vztahují tato omezující opatření, ponecháno jméno Oleksandra Viktorovyče Klymenka.

- 2) Účinky článku 1 rozhodnutí 2020/373 jsou vůči O. V. Klymenkovi zachovány až do okamžiku, kdy uplyne lhůta pro podání kasačního opravného prostředku stanovená v čl. 56 prvním pododstavci statutu Soudního dvora Evropské unie nebo, pokud bude kasační opravný prostředek v této lhůtě podán, až do jeho zamítnutí.**
- 3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Spielmann

Spineanu-Matei

Mastroianni

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 3. února 2021.

Podpisy.